

Legea celor mari

Alina Viorescu

Una dintre marile probleme ale studenților care nu sunt din Timișoara o reprezintă cazarea. Cei mai mulți preferă căminul, fie din motive financiare, fie pentru așa-zisa „viață de cămin”.

Camera de cămin devine pentru fiecare student „a doua casă”. Aceasta ar trebui să fie locul în care se leagă noi prietenii. Din nefericire, nu se întâmplă tot timpul așa. Având în vedere că trebuie să împarți camera cu încă trei sau patru colegi, fiecare cu un stil de viață diferit, cu obiceiuri diferite, nu se poate să te înțelegi bine cu toată lumea. Cu toate acestea, „supraviețuiești” decent. În cămin, am învățat ce înseamnă neînțelegerea, intoleranța, răutatea gratuită...

Într-o seară, am fost invitată de câțiva prieteni la o „petrecere” obișnuită de cămin, dar care s-a dovedit a fi cu totul altceva. Ajunși într-o cameră de fete am aflat care era de fapt scopul acestei „petreceri”. În camera respectivă, locuiau trei studente în anul al treilea și una în anul întâi. Două dintre fetele mai mari voiau să-i dea o „lecție” fetei din anul întâi, deoarece nu se înțelegeau bine cu ea. Bineînțeles că fetele mai mari dețineau controlul în cameră, iar cea mică trebuia să se supună. Situație specifică în cămine. Cei mai mari dețin controlul, pentru că au experiența vieții de cămin, știu cum stau lucrurile și își asumă șefia locului.

Ajunși în camera cu pricina, seara târziu, am constatat că era liniște, deoarece fata din anul întâi dormea (sau cel puțin stătea în pat). Cum în cămin paturile sunt supraetajate, ea avea unul dintre paturile de sus. Ne-am așezat fiecare pe unde am găsit loc și atunci a început totul: difuzoarele urlau și, cum ceilalți știau despre ce este vorba, au început să vorbească tare, să râdă, chiar și fără un motiv anume. Era o gălăgie insuportabilă. Mă uimea răutatea celor două colege. La un moment dat, deranjată de zgomotul din cameră, fata care dormea la „etaj” s-a ridicat din pat și a ieșit din cameră, trântind ușa. Era vizibil deranjată de gestul fetelor, dar a ieșit fără să spună un cuvânt. Nu cred că s-a mai întors în seara aceea. Răutatea colegelor a continuat și după plecarea ei. Aceasta avea o mică jucărie de pluș, o păpușă pe care o ținea în pat. Fetele au luat păpușa și au aruncat-o pe jos, au călcat-o în picioare, au și jucat fotbal cu ea. Ele erau foarte încântate de ceea ce au făcut și de faptul că au reușit să o enerveze pe colega lor.